

ZİLELİ SEFİL NECMİ'NİN BİLİNMEYEN ŞİİRLERİ*

Dr. Doğan KAYA

Âşıklık geleneği içinde Tokat önemli bir yere sahiptir. Erzurumlu Emrah Kolu çerçevesinde yetişmiş ve edebiyatımızda iz bırakmış pek çok şair vardır. Bunun dışında zikredeceğimiz Gedaî, Meydanî, Nuri, Gayretî, Ceyhunî, Cemalî, Cesurî, Seyhunî, İlhamî, gibi şairler Tokat'tan yetişmiştir. Yüzyıllar boyu bu kolun dışında yetişmiş ve edebiyatımızda iz bırakmış nice şair daha vardır.

Zile ilçesi, yetiştirdiği şairler açısından Tokat'ta önemli bir yere sahiptir. Bu şairleri XVI. Yüzyıldan itibaren takip edebiliyoruz ve ilk temsilcisi de mutasavvıf şair Şemseddin Sivasî'dir. Sivasî'yi Hüseyin, seyyid derviş, Kul Yusuf, Talib3i, Seferoğlu, Fedai, Çakerî, Sıtkı, Raşid, Sofuoğlu, Mümin, Arifî, Kamilî, Sezaî, Ceyhunî, Şermî... izlerler.¹ 1860-1933 yılları arasında yaşayan Sefil Necmî de bu şairlere ekleyeceğimiz önemli şairlerden birisidir.

Bugüne kadar hakkında üç makale ve bir kitap neşredilmiştir. Çalışmaların hepsinde de Mehmet Yardımcı imzası vardır.² *Zileli Âşık Zefil Necmi* adlı kitap ise Mehmet Yardımcı ve Hayrettin İvgin tarafından hazırlanmıştır.³ Kitapta 46 şiir yer almaktadır.

Biz bu çalışmamızda söz konusu kitapta yer almayan 18 şiiri edebiyatımıza kazandırmaya çalışacağız. Söz konusu şiirler Mehmet Yardımcı'da bulunan bir cönkte yer almaktadır.

Kitabın önsözünde Yardımcı, bu cönkte kısa da olsa söz etmiş, pek çok şairin yanında Sefil Necmî'nin bu cönkte şiirlerinin var olduğuna ve bu şiirlerle beraber Necmî'nin şiirlerinin 100'e yaklaştığına dikkati çekmiştir.

Cönk, Zileli Mehmet Efendi tarafından tutulmuştur.

"Bu mecmua, Zile'nin Âla Mescid mahlesinden Kiranili Davulcuoğlu Mehmed'indir. Kimse dahil olamaz. Padişah'tan ferman gelse kimse elimden alamaz efendim" Rumi 1323, Milâdi 1907 (s. 25, 26)

"İş bu mecmuaları kimin yazdığını anlamak isteyenlere malum olsun ki başından 60 kadarı Zile'nin Âlamescit Mahlesinden Davulcuoğulları'ndan Mehmet Efendi'ye, 60. kanattan 542. kanada kadar Mehmet Efendi'nin oğlu Rıza Efendi'ye, 542. kanadından sonuna kadar Rıza Efendi'nin oğlu Hacı İbrahim yazmıştır. Böylece malumunuz ola." Milâdi: 1947 (s. 533.)

*Yayımlandığı yer: *Zile Kültür-Sanat Dergisi*, S.3, Mayıs 2014, s. 76-79.

¹ Mehmet Yardımcı, *16. Yüzyıldan Günümüze İz Bırakan Zileli Şairler*, Zile, 2004, s. 9-129.

² Mehmet Yardımcı, "Bilinmeyen Bir Halk Ozanı: Zefil Necmî", *Türk Folkloru*, S. 6, Ocak 1980, s. 16-18. / Mehmet Yardımcı, *16. Yüzyıldan Günümüze İz Bırakan Zileli Şairler*, Zile, 2004, s. 147-156. / Mehmet Yardımcı, *Türk Halk Edebiyatı ve Folklorunda Yeni Görüşler*, C. II, (Haz. Feyzi Halıcı, Ankara, 1985, s. 129-136.

³ Mehmet Yardımcı-Hayrettin İvgin, *Zileli Âşık Zefil Necmi*, Ankara, 1988, 48 s.

Cönkün 92. sayfasında, cönkün ilk 60 sayfasının adı geçen Mehmet Efendi, kalan kısımların da oğlu Rıza Efendi tarafından yazıldığı notu düşülmüştür.

“Kaldı ki, şu mecmuaların mealini anlamak isteyen efendilere malum ola ki, başındaki altmış kanadı Zile kazası Minare-i Keyr Mahlesinden Kiranili Davulcuoğulları’ndan Kasım .... pederim Mehmet Efendi’nin yazdığı ve gayri kusuru buradan nihayete kadar Mehmet Efendi’nin mahdumu Rıza Efendi’nin yazdıklarıdır. Bu bahse malumuzun ola. El-sahip Mehmet Efendi ve Rıza Efendi’nindir. Kimse dahil edemez. Padişah’tan ferman gelse kimse elinden alamaz efendim” (s. 92.)

Yazı karakterlerinden biz cönkün üç kişi tarafından yazıldığı sonucunu çıkarmaktayız. Cönkün başında 1907, sonlarında da 1947 tarihi kayıtlıdır. Cönk 13x20 boyutlarında 540 sayfadır. İnce ve çizgili bir kâğıda yazılmıştır. İçinde toplam 134 şairin 563 şiiri kayıtlıdır. Şairlerin çoğu Alevî-Bektaşî inancına sahip olan şairlerdir. Ayrıca, 39 mahlassız şiir, Darname ve dualar bulunmaktadır.

Söz konusu şairlerin başlıcası şunlardır:

Cönkte şiirleri kayıtlı bulunan şairlerin başlıcası şunlardır: *Abdülaziz, Âcizî, Âgahîahmedî Fevzî, Ali Rıza, Ali, Ârif, Arifoğlu, Aşıkî, Aşık Mehmedî, Âşık Ömer, Baba Kemter, Bahrî, Deli Boran, Budala İsmail, Cemâl /Cemâlî, Cevâbî, Ceyhûnî, Çakerî, Dâmânî, Dedemoğlu, Deli Boran, Dertli Kalender, Derûnî, Derviş Ali, Derviş Süleyman, Devrânî, Divânî, Edna Fikrî, Emrâhî, Esrârî, Fakir Âdu, Fakir Ali, Fakir Necmî, Dertli, Fedâî, Fevzi (Feyzi), Feyzullah, Fikrî, Fuzûlî, Garip Ali, Gedâyî, GevherîGülzârî, Günahkâr Öksüz, Hamdî, Hamdullah, Haricî, Hasretî, Hatâyî, Hayrânî, Hayrî, Hikmetî, Hûbî, Hulusî, Hürremî, Hüseyin, Hüseyinî, Hüsnî, İbrâhîm, İrfânî, İsmail, İzzetî, Kalender, Kamil, Katibî, Kaygusuz, Kazak Abdal, Kâzım, Kelâmî, Kemter, Kul Divâne, Kul Emini, Kul Himmet, Kul Himmet Abdal, Kul Himmet Üstadım, Kul Mustafa, Kul Mürüvvet, Kul Pervâne, Kul Sevindik, Kul Veli, Kul Yakup, Kul Yusuf, Kurban Ali, Kurbânî, Kusurî, Lisânî, Mahir Gedâ, Mehemed, Mihrâbî, Miskin Dertli, Mir’âtî, Misâli, Mustafa, Necmî, Necmî Fakir, Nesimî, Nihânî, Nizamoğlu, Noksânî, Nuri, Pehlil Birdâne, Pervâne, Pir Seyrânî, Pir Sultan Abdal, Pünhânî, Püryânî, Rıza, Rüstemî, Sadık, Sefil Ali, Sefil Edna, Sefil Haydar, Sefil Kul Yusuf, Sefil Kusûrî, Sefil Mehmet, Sefil Necmî, Sefil Sıtkı, Sefil Sultan Hürremi, Sadık, Siyahi, Süleyman, Sümmanî, Şah Hatayi, Sefil Zayıf, Seher Abdal, Sersem Abdal, Seyfi, Seyfullah, Seyrani, Seyyid Nizamoğlu, Seyyid Seyfi, Seyyid Seyfullah, Seyyid Sıdkı, Sıdk, Şemî, Tahir, TalibîTeslim Abdal, Tûrabî, Veli, Viranî Abdal, Viranî, Yakup İsmail, Yeminî, Yunus, Zahmî, Zihnî, Zühdî.*

Yukarıda temas ettiğimiz gibi cönkün sonunda dualar yer almaktadır. Bunlar; *Darnâme, Cârî Duası, Çerağ Duası, Çerağı Yaktıktan Sonra Okunacak Dua, Suyu Serperken Okunacak Dua, Sofra Duası* ve *Kabirde Münkir Nekir’in Suâlîne Cevap başlığını taşımaktadır.*

Cönkte tasnif edilen şiirler genellikle Düvazımam, Delil, Koşma, Semai, Gazel, Nazım, Kerbelâ Mersiyesi, Hurufatlı Gazel, Asker Destanı ve Zenan Destanı gibi türlere ayrılmıştır.

Cönkte Necmi'nin toplam 42 şiiri bulunmaktadır. Bunlardan 24'ü daha önce yayımlanmıştır. Biz burada yayımlanmayan şiirlerini değerlendirmeye tabu tutacağız. Şairimiz bu şiirlerde *Necmi, Fakir Necmi, Necmi Fakir ve Sefil Necmi* mahlaslarını kullanmıştır.

Yayımlanmış olan 28 şiirin ayakları mahlaslarına göre şöyledir:

FAKİR NECMÎ

*Nasip et nutkundan bu demi bari
Derdimin dermanı Sultan Hürremî
Fikretmek ilazım ademe kardaş*

NECMÎ

*Şah-ı merdânım Ali
Mürüvvetli sultanım mahzun eyleme
Bana bir ferahlık verse sevdiğim
Hamd ü sena olsun ürüşan oldum
Cihanı halk eden Yazdan'a yalvar
Senininen büyük davam var kader
Muhibb-i sadıkta müşkil hal olmaz
Varıp ta muhabbet edecek miyiz*

NECMÎ FAKİR

Delil-Güman dost değildir emek zay eder

SEFİL NECMÎ

*Küll-i kusur benim diyene aşk ola
Bi-hesabın doğruyu söylemek kalktı
Şevk verir vücuda şem'alar gibi
Allah bir Muhammed Ali değil mi
Allah bir Muhammed Ali diyerek
Güller bayram etsin ben âh eyleyem
Elverir bu lezzet bal ne ilazım
Kalkın seher vakti ibâdet edin
Versin muradımız İmam Hüseyin
Sindir gönlünü gözler kan ağlar
Hayır şere yormaz âşıklar
Âdemlik ilmini bilelim kardaş*

Yayımlanmayan ve ilk defa burada değerlendirdiğimiz 18 şiirin ayakları şöyledir:

FAKİR NECMÎ

*Affet isyandan el aman Yâ Aliyyü'l Murtaza
Şaşırım kendini yitiren Hakk'ı
İbtida mürşid-i zamanı fehm et*

NECMÎ

*Canda cananım elveda
Medet mürvet yâd eyleme sultanım
Aşkın deryasına dolana kadar*

SEFİL NECMÎ

*Varıp nazlı yâre söyle ey saba
Sefa geldin pirim yüzüm üstüne
İmam Hüseyin 'in yasıdır deyi
Anın için çabalarım
Secdemâhum sensin Hürrem efendim
Nur-ı Hüdâ Mustafa'ya niyazım
Daim benim kusur işim
Ne kimse senden inciye ne sen kimseden
Çeşm-i giryan ciğeri büryan Murtaza'dır bu gelen
Bendeliğine kabul eyle İmam Hüseyin
Ummuru iki olmaz bir gelir geçer
Ah efendim sen affeyle suçumu*

Sözkonusu 18 şiirde Necmi üç ayrı mahlas kullanmıştır: *Fakir Necmi* (3 şiir), *Necmi* (3 şiir), *Sefil Necmi* (12 şiir).

Şiirlerin tamamı hece ölçüsüdür. Üç tanesi 8, on üç tanesi 11, iki tanesi de 15 hecelidir.

Birim olarak da şiirler çoğunlukla dörtlüklerle vücuda getirilmiştir. Dörtlük sayıları 3-13 arasında değişmektedir. ". Şiir 3+2 beş dizeli bentler halindedir. Yedekli kısımların bütün bentlerin sonunda aynen tekrarlanmıştır. Yayımladığımız 18 şiirden birisi de beyitlerle vücuda getirilmiştir. 4 numaralı olan bu şiir toplam 5 beyittir.

Konu olarak; Hz. Ali, On iki İmam, Kerbelâ, inanç önderleri, Alevî-Bektaşî düşüncesi gibi konuların dile getirdiğini görmekteyiz.

Şiirlerinden anladığımız kadarıyla Sefil Necmi, tekniği sağlam birisidir. Kimi yerlerde kafiye hatalarının yapıldığı görülse de biz bunu cönkü yazan kişiden kaynaklandığını zannediyoruz. Çünkü kullandığı kelime kadrosu ve Alevî-Bektaşî kültürüne vukufiyeti gayet iyi derecede olan ve çok dizelerde gösterdiği başarı bizde şiir tekniğinin güçlü olduğunu ve böyle birisinin basit kafiye hatalarına düşmeyeceği kanaatini uyandırmıştır.

Fakir Necmi mahlası ile söyledikleri

Rahm kıl halime Yâ Muhammed Mustafa
Kalp evinde irşadım cedd-i pâkim Murtaza
Mucizatın aşikâre mü'mine ayn-ı şifa
Affet isyandan el-aman yâ Aliyyü'l-Murtaza

Keon-i mekânı kuran arşın kürsin direği
Tâ ezelden ebed büryan oldu yüreği
Mü'minlerin kalp evinde miskin edip durağı
Affet isyandan el-aman yâ Fatma hayrü'n-nisa

Bir kulun halk eyledin affet isyanın Bâri
Ver muradın âlemde dü cihanın serveri
Sevmişim Ehl-i Beyt'i çağırırım Çaker'i
Affet isyandan el-aman İmam Hasan müctebâ

Can u dilden gulam oldum serimde var yaresi
Ah edüben kanlı yaşlar dökmek imiş çaresi
Hazret-i Fatıma'nın ol iki mehpâresi
Affet isyandan el-aman Hüseyin-i dest-i Kerbelâ

Levlâke levlâk şanımda buyurdu Hüda
Şule-i nur-ı nebisin dergâhından etme cüda
Bunca müminler uğrunda canını kıldı feda
Affet isyandan el-aman İmam Zeynel Aba

Âl-evlâd-ı Ehl-i Beyt-i Resul'ün uyruğu tâhir
Ne bilsin lezzeti tadın ol küfrü ehl-i zahir
Çar anasır bir noktadan cihana etti zuhur
Affet isyandan el-aman İmam Bakır ve'n-necâ

Kastettiler âl-evlâda bunca münkir münafik
Lanet şanına etti ervâhına muvafık
Yezid ile ülfet etme derdine bir derman yok
Affet isyandan el-aman İmam Ca'fer hel'eta

Can u seri feda kıldım Ehl-i Beyt'in yoluna
Aman dostlar aldanmayın sim-zer dünya malına
Nazar kılın Kerbelâ'da Şah Hüseyin'in haline
Affet isyandan el-aman İmam Kazım müçtebâ

Gülden nazik baldan tatlı masumlara kıydılar

Gidiler ab-ı Fırat-ı yakıp susuz koydular
Huri gılman cennet ehli hep karalar giydiler
Affet isyandan el-aman İmam Ali Rıza

Kûfe ehli Müslüman değil yok imanı dinleri
Hançer ile akıttılar al kırmızı kanları
Ah eyleyin müminan bugün matem günleri
Affet isyandan el-aman İmam Taki bâ safa

Hükm ettiler leşkerine Mervan-ı bî-din ismi har
Ol sebepten Süfyan kavmi lanete oldu sipar
O anda olaydı Ali Düldül Zülfikar
Affet isyandan el-aman İmam Naki pür safa

Ümmetime sünnet kalsın deyi kurdu bu yolu
Ne hallere düçar oldu Resul'ün gonca gülü
Dava-ı mahşere kaldı Kerbelâ'nın bu hali
Affet isyandan el-aman Asker-i sahip-liva

Ehl-i Beyt yoluna feda kıldım bu seri
Bülbül gibi ah ederim ağlarım zârı zârı
Kulluğuna kabul eyle FAKİR NECMÎ'yi Bari
Affet isyandan el-aman Mehdi-i derde deva
(507-508-509)

-2-

Aşıkı evvel ilimi evvel bilmeli
Miftahını âşıklar bulmalı
Cavidan ilminden haber almalı
Dokunma aşığa beyhude faki
Şaşırım kendini yitirin Hakk'ı

Kudret ilminden alırlar sebak
Dividi kalemi yok hocasına bak
Rumuziden fehm etmen mi ey ahmak
Dokunma aşığa beyhude faki
Şaşırım kendini yitirin Hakk'ı

Mürekkep kalem âşıklar özünde
Türlü mana vardır her bir sözünde
Hocaların marifeti gözünde
Dokunma aşığa beyhude faki
Şaşırım kendini yitirin Hakk'ı

İlmim çoktur deyi mağrurlanırsın
İzhar ile mantıktan haber verirsin
Âşıkların kusurunu görürsün
Dokunma aşığı beyhude faki
Şaşırım kendini yitirin Hakk'ı

FAKİR NECMÎ fehm eyledim kârımı
Sarf ederim elde olan varımı
Terk eyledim namusumu arımı
Dokunma aşığı beyhude faki
Şaşırım kendini yitirin Hakk'ı
(504-505)

-3-

Eğer ki ereyim dersen bu sırra
İptida mürşid-i zamanı fehm et
Evvel ahir geleceksin huzura
Dest ile tutacak dameni fehm et

Mahlûkat beyhude mürşidi bilmez
Gün bir yerden doğar nur iki olmaz
Zaman acayip oldu böylece kalmaz
Hükm-i cari olan imanı fehm et

Umman u derya birdir çoktur gülleri
Mahlukat ... ünde nedir halleri
Kaptanlar doğru sürer yolları
Gemiye döndüren dümeni fehm et

Eğer ki oldunsa ilmüne amil
Bulagör âlemde mürşid-i kâmil
Nutm-ı keremleri cümleye şamil
Aslı bir noktadır Kurân'ı fehm et

FAKİR NECMÎ kusur etmektir işim
Akıbet mürşide bağlıdır başım
İhvanım yârânım mümin kardaşım
Cihanın kutbu kim sen anı fehm et
(504)

Necmi mahlası ile söyledikleri:

-4-

*Tedbir-i takdir kıldı firar canda cananım elveda
Künt-i kenzim âbâd oldu ruh-ı revanım elveda*

*Hükm-i Süleyman da sahib-i yâr olmadı kanı
Eyvah geçen ömrüme mah-ı tâbânım elveda*

*Gâh okudum gâhi yazdım gâh serseri olup gezdim
Bu fena mülkünden bezdim kaş-ı kemanım elveda*

*Halimden bilen kardaşım tende canım sırdaşım
Dünyaya sığmadı başım çeşm-i mevâlim elveda*

*NECMİ'yem der döndüm damen terahhum kıl On iki İmam
Dilde cari ahir zaman yâr-i yaranım elveda*

(502)

-5-

*Yâ ilahi sen bilirsin halimi
Medet mürvet yâd eyleme sultanım
Divanımdan mahrum etme kulunu
Medet mürvet yâd eyleme sultanım*

*Düştüm bir sevdaya bu nasıl haldir
Bilemem kendimi neye misaldir
El-aman sevdiğim keremin boldur
Medet mürvet yâd eyleme sultanım*

*Kabul eyle özüm Hakk'a bağlarım
Ciğerimi aşk oduna dağlarım
Leyl ü nehar zar-ı giryan ağlarım
Medet mürvet yâd eyleme sultanım*

*Bu NECMİ kulunun çoktur isyanı
Efendim zulmatta koyma bu canı
Affet kusurumu keremler-âni
Medet mürvet yâd eyleme sultanım*

(495)

-6-

Vücutumu nar-ı aşka yandırdım
Aşkın deryasına dolana kadar
Gönül kuşun daldan dala kondurdum
Fehm edip kendimi bilene kadar

Coşkun sular gibi çağlayıp aktım
Aşkın kemendini boynuma taktım
Zar u giryan ile yollara baktım
Sevdiğimden name gelene kadar

Bir dem yayan oldum bir dem atlandım
Bir dem zehirlendim bir dem tatlandım
Bu dünya çok cefasına katlandım
Çile teknil olup dolana kadar

Gönlü çok yabanlarda gezdirdin
Kayık ile deryalarda yüzdürdün
Ter içinde bu canımı bezdirdin
Yorulduğum bu babı bulana kadar

Yada desen ne anlaşır halini
Yabanlara sarf eyleme malını
Yad etme sultanım NECMÎ kulunu
Sailim kapında ölene kadar

(502)

Sefil Necmi mahlası ile söyledikleri:

-7-

Bâd-ı saba benim hasb-ı hâlimden
Varıp nazlı yâre söyle ey saba
Bir name eriştir bana yârimden
Bu gamlı gönlü şad eyle saba

Yâre malum olsun çün bu hallerim
Bülbül gibi intizarda dillerim
Gelmiyor baharım açmaz güllerim
Soldu çiçeklerim haber ver saba

Has(i)ret ateşi yüreğim dağlar
Dilim tevhit eder gözüm kan ağlar
Yol vermiyor aşam dumanlı dağlar
Gönül yâri arz eyliyor ey saba

*Derdim büyük oldu filden deveden
Garip kuşlar uçmaz oldu yuvadan
Rıcam budur yâd eyleme duadan
Böylece yârime haber ver saba*

*SEFİL NECMÎ gönlüm olmaz ürüştan
Masiva-yı muhanetten halim periştan
Mahrum kalmaz Hak yolunda çalıştan
Halim sevdiğime, söyle ey saba
(515-516)*

*-8-
Sevgili sultanım cemalin gördüm
Sefa geldin pirim yüzüm üstüne
Kadem-i payına yüzlerim sürdüm
Sefa geldin pirim yüzüm üstüne*

*Gönlümün arzusu çü sultanım
Âlemler serveri derde dermanım
Şems ü kamer doğmuş nur-ı cemalin
Sefa geldin pirim yüzüm üstüne*

*Cihanın umudu yolların haktır
Nesl-i Resulullah menendin yoktur
Bu SEFİL NECMÎ'nin kusuru çoktur
Sefa geldin pirim yüzüm üstüne
(499-500)*

*-9-
Müminler dünyada şad olup gülmez
İmam Hüseyin'in yasıdır deyi
Asla hüznünlükten gönlü yâd olmaz
İmam Hüseyin'in yasıdır deyi*

*Her kim Ali evlâdın gayretin güder
Muhammed Mustafa'ya şefa'at eder
Bize yadıgârdır gam ile keder
İmam Hüseyin'in yasıdır deyi*

*Yezid'e ahrette verilir ceza
Her daim canına lanettir seza
Mah-ı Muharrem'de vaciptir bize*

İmam Hüseyin'in yasıdır deyi

*Kerbelâ çölüne döktüler kanı
Arşta ferîştahlar tuttu kafanı
Sadık mümin olan unutmaz anı
İmam Hüseyin'in yasıdır deyi*

*SEFİL NECMÎ Mecnun oldum dönerim
Keşerinden bir katrecik umarım
Yüreğime bir od düştü yanarım
İmam Hüseyin'in yasıdır deyi
(488-499)*

-10-

*Bu âlemde kârım yoktur
Namus ile arım yoktur
Bir münasip yârim yoktur
Onun için çabalarım*

*Lezzet ne de baldadır
İşlik ne de haldedir
Derde derman yoldadır
Anın için çabalarım*

*Çok bildim çokça gezdim
Fena mülkünden bezdim
Başa geleceği sezdim
Anın için çabalarım*

*Kulun gibi hizmet etmek
Rahına doğru gitmek
Yolun gayretini gütmek
Anın için çabalarım*

*SEFİL NECMÎ kuldur gulam
Âdeme yar olmaz âlem
Derdime bir derman bulam
Anın için çabalarım
(496-497)*

-11-

*Hel'eta kaşların ve'l fecri gözün
Secde-mahum sensin hürrem efendim*

*Er-Rahman süresi okunur yüzün
Kıblegâhım sensin hürrem efendim*

*Asla gümanım yok ilm-i Kuran'sın
Bunca yaralara merhem sararsın
Nutkun batın oku atıp tutarsın
Aşk-ı ilahım sensin hürrem efendim*

*SEFİL NECMÎ ister senden inayet
Efendimden ola destur hidayet
Hüsniinde mesturdur ol yedi ayet
Mürüvvet-kânımsın hürrem efendim
(484)*

-12-

*Dü-cihana şule verip ıştan
Nur-ı Huda Mustafa'ya niyazım
İns ü cinsin sedasını ıšten
Nutk-i kimya Murtaza'ya niyazım*

*Hatice-i Fatma'nın nurdur asası
Hasan Hulk-ı Rıza'ya çekelim yası
Müminlere Ehl-i Beyt'in duası
Hüsejin'i Kerbelâ'ya niyazım*

*İmam Zeynel çile çekti zindanda
Muhammed Bakır kaynadı kazanda
Ca'fer-i Sadık mevcut mekânda
İmam Kâzım müctebaya niyazım*

*Şah Rıza şehitlerin serdarı
Taki Naki Askeri Mehdi mümin serveri
SEFİL NECMÎ kapınızın kemteri
Mürşidim bir hürremiye niyazım
(487-498)*

-13-

*Ol Huda'ya ricam budur
Daim benim kusur işim
Beşerden halk etti beni
Leyl ü nehar şükür işim*

Gam keder mü'minden gitmez

Münafiğa tesir etmez
Âli evlâdın sözün tutmaz
Adulara küfür işim

Yolu erkânı böyle kurdu
Tebihdir müminin virdi
Kalp evine ziya verdi
Durmayuben zikir işim

NECMÎ'nin muhabbet atı
Bu yolda bulduk lezzeti
Pirden istedim hizmeti
Fakr-ı zelil fikir işim

(509)

-14-

Terk eyle özünden kıyl ile kâli
Ne kimse senden inciye ne sen kimseden
Nazar kıl özüne sen görme eli
Ne kimse senden inciye ne sen kimseden

Balçıktan âdemi halk etti Allah
Yazıldı hüsnüne sadr-ı Bismillah
Gönül bir Kâbe'dir hem tavafullah
Ne kimse senden inciye ne sen kimseden

SEFİL NECMÎ kin kibir vardır arada
Bunları terk eden erer murada
Anka olma gönlü indir türaba
Ne kimse senden inciye ne sen kimseden

(517)

-15-

Ruh-ı pâk-i nesl-i Resûl Mustafa'dır bu gelen
Çeşm-i giryân ciğeri büryan Murtaza'dır bu gelen

.....
.....(Eksik)

Levlâke levlâk buyrulmuştur şanında
Cismine cismi dem-be-dem kanı kanında
Nutm-ı kimya ilm-i simya cavidan lisanında
Dü-cihana şems kamer müctebadır bu gelen

Sultan-ı enbiya olan ne şaz olup güldüler
Zâr-ı giryân gözyaşıyla derde derman buldular
Arşta melek yerde insan hâk-i paya geldiler
Gafil olman be-hey insan Kerbelâ'dır bu gelen

Ehl-i Beyt ziyasıdır cümle âlemi ışıtan
Bakmadan gören kimdir çağırmadan işiten
Seksen bin kâfiri bir narada taş eden
Ali-evlâddır merd-i meydan Zeynel-Aba'dır bu gelen

SEFİL NECMÎ ah u zarım gül yüzlü sultanıma
Düşmüşlere yardım etmek o da senin şanıma
Kusurumu Huda'ya ettim işte geldim yanına
İrk-ı Tahir nutk-ı Baki reh-nümadır bu gelen
(509-510)

-16-

Yüreğime bir od düştü yanarım
Bendeliğine kabul eyle İmam Hüseyin
Mecnun gibi sahralarda dönerim
Bendeliğine kabul eyle İmam Hüseyin

Deden Muhammed'in başı hakkı'çün
Atan Murtaza'nın işi hakkı'çün
Fatma Hasan Hüseyin gözyaşı hakkı'çün
Bendeliğine kabul eyle İmam Hüseyin

İmam Zeynel pare pare bölündü
İmam Bakır sırdan geldi bölündü
İmam Cafer'in dersi verildi
Bendeliğine kabul eyle İmam Hüseyin

İmam Kâzım da nur-ı münevver
Musa Ali Rıza sahib-i server
Şah Taki ba Naki ola muzaffer
Bendeliğine kabul eyle İmam Hüseyin

Hasanü'l-Askeri'dir gözüm tutiyası
Muhammed Mehdi'dir dertler devası
Bu SEFİL NECMÎ'nin murad-ı ihyası
Bendeliğine kabul eyle İmam Hüseyin
(516-517)

-17-

Âdem bir kez rahm-i maderden doğar
Akıl kutusu şu dünyayı sağar
Pehlivanlık budur nefsini yener
Umuru iki olmaz bir gelir geçer

Eğer âdem isen kendini tanı
Arit kalp evini pekle dükkânı
Cananına teslim edersin canı
Nuruyla müşerref sır gelir geçer

Âdem değil vücudunu bilmeyen
Üç yüz altmış altı kola muhtar olmayan
Candan mürşidine meyil vermeyen
Beyhude dolanır kör gelir geçer

Harabat ehli olan sürer sefayı
Arasına almaz yoksulu bayı
Eğninden bırakmaz yırtık abayı
Neynesin kamuyu ar gelir geçer

SEFİL NECMÎ kul olalım sultana
Herkes ettiğinden bir gün utana
Dillerimde virdim dardan kurtara
Her daim gönülden yar gelir geçer
(496)

-18-

Yüzüm süre süre geldim kapına
Ah efendim sen affeyle suçumu
Candan gulam oldum nurdan yapına
Ah efendim sen affeyle suçumu

Medet mürvet dedim yasma yayımı
Mürşit kapısıdır kesme payımı
Deryanıza sen karıştır çayımı
Ah efendim sen affeyle suçumu

SEFİL NECMÎ küll-i kusur var bende
Medet mürvet kerem ihsan yol sende
Çok kusurlar affedersin bu demde
Ah efendim sen affeyle suçumu

